

DYREKTYWA RADY

z dnia 21 maja 1991 r.

dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych

(91/271/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 130s,

uwzględniając wniosek Komisji¹,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego²,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno - Społecznego³,

a także mając na uwadze, co następuje:

w rezolucji Rady z dnia 28 czerwca 1988 r. w sprawie ochrony Morza Północnego i innych wód we Wspólnocie⁴, zwrócono się do Komisji o przedstawienie propozycji środków wymaganych na poziomie wspólnotowym w celu oczyszczania ścieków komunalnych;

zanieczyszczenie wód w wyniku niedostatecznego oczyszczania ścieków w jednym Państwie Członkowskim często wpływa na wody innych Państw Członkowskich; zgodnie z art. 130r niezbędne jest podjęcie działań na poziomie wspólnotowym;

w celu zapobiegania niekorzystnym skutkom dla środowiska, spowodowanym odprowadzaniem niedostatecznie oczyszczonych ścieków komunalnych, istnieje potrzeba ponownego oczyszczania takich ścieków;

w przypadku obszarów wrażliwych konieczne jest wymaganie dokładniejszego oczyszczania ścieków dla niektórych mniej wrażliwych obszarów oczyszczanie pierwotne można uznać za wystarczające;

ścieki przemysłowe wprowadzane do systemów zbierania, jak również zrzuty ścieków i odprowadzanie osadów z oczyszczalni ścieków komunalnych, powinny być podporządkowane ogólnym zasadom lub przepisom i/lub szczególnym zezwoleniom;

odprowadzanie ścieków ulegających biodegradacji pochodzących z pewnych sektorów przemysłu, które przed zrzutem do wód, do których odprowadzane są ścieki, nie przechodzą

¹ Dz.U. nr C 1 z 4.1.1990, str. 20 oraz Dz.U. nr C 287 z 15.11.1990, str. 11.

² Dz.U. nr C 260 z 15.10.1990, str. 185.

³ Dz.U. nr C 168 z 10.7.1990, str. 36.

⁴ Dz.U. nr C 209 z 9.8.1988, str. 3.

przez oczyszczalnie ścieków komunalnych, powinny podlegać odpowiednim wymogom;

powinno się wspierać powtórne wykorzystanie osadów powstających w oczyszczalniach ścieków; należy stopniowo rezygnować z odprowadzania osadów do wód powierzchniowych;

niezbędne jest monitorowanie oczyszczalni ścieków i wód, do których odprowadzane są ścieki, oraz usuwania osadu w celu zapewnienia ochrony środowiska przed niekorzystnymi skutkami odprowadzania ścieków;

ważne jest zapewnienie, aby informacje o odprowadzaniu ścieków i osadu były udostępniane społeczeństwu w postaci okresowych sprawozdań;

Państwa Członkowskie powinny opracować i przedstawić Komisji krajowe programy wykonania niniejszej dyrektywy;

należy powołać komitet wspierający Komisję w sprawach dotyczących wykonania niniejszej dyrektywy i dostosowania jej do postępu technicznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa dotyczy zbierania, oczyszczania i odprowadzania ścieków komunalnych oraz oczyszczania i odprowadzania ścieków z niektórych sektorów przemysłu.

Celem niniejszej dyrektywy jest ochrona środowiska przed niekorzystnymi skutkami odprowadzania wspomnianych wyżej ścieków.

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

1. „ścieki komunalne” oznaczają ścieki bytowe lub mieszaninę ścieków bytowych ze ściekami przemysłowymi i/lub wodami opadowymi;
2. „ścieki bytowe” oznaczają ścieki z osiedli mieszkaniowych i terenów usługowych, powstające najczęściej w wyniku ludzkiego metabolizmu oraz funkcjonowania gospodarstw domowych;
3. „ścieki przemysłowe” oznaczają wszelkie ścieki odprowadzane z obszarów, na których prowadzi się działalność handlową lub przemysłową, nie będące ściekami bytowymi lub wodami opadowymi;
4. „aglomeracja” oznacza obszar, gdzie zaludnienie i/lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych lub do końcowego punktu zrzutu;
5. „system zbierania” oznacza system przewodów i kanałów, przez który gromadzone i odprowadzane są ścieki komunalne;

6. „1 RLM (równoważna liczba mieszkańców)” oznacza ładunek organiczny ulegający biodegradacji, wyrażony pięciodobowym biochemicznym zapotrzebowaniem tlenu (BZT₅), w ilości 60 g tlenu na dzień;
7. „oczyszczanie pierwotne” oznacza oczyszczanie ścieków komunalnych za pomocą procesu fizycznego i/lub chemicznego, obejmującego osadzanie zawiesiny lub inny proces powodujący, że BZT₅ dopływających ścieków jest przed odprowadzeniem zmniejszany o co najmniej 20%, a zawiesina jest zmniejszana o co najmniej 50%;
8. „oczyszczanie wtórne” oznacza oczyszczanie ścieków komunalnych głównie w procesie biologicznego oczyszczania z wtórnym osadzaniem lub w innym procesie, spełniającym wymagania podane w tabeli 1 załącznika I;
9. „właściwe oczyszczanie” oznacza oczyszczanie ścieków komunalnych za pomocą jakiegokolwiek procesu i/lub systemu usuwania pozwalającego wodom, do których odprowadzane są ścieki, osiągać odpowiednie wskaźniki jakości oraz spełniać inne wymagania określone w przepisach niniejszej dyrektywy i w przepisach innych odpowiednich dyrektyw Wspólnoty;
10. „osad” oznacza pozostający osad komunalny, oczyszczony lub nie, pochodzący z oczyszczalni ścieków komunalnych;
11. „eutrofizacja” oznacza wzbogacenie wody składnikami odżywczymi, szczególnie związkami azotu i/lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów i wyższych form życia roślinnego, co jest przyczyną niepożądanych zakłóceń równowagi wśród organizmów żyjących w wodzie, oraz jakości danych wód;
12. „estuarium” oznacza strefę przejściową między wodami słodkimi i przybrzeżnymi u ujścia rzeki. Do celów niniejszej dyrektywy jako części programu wykonania zgodnie z przepisami art. 17 ust. 1 i 2, Państwa Członkowskie ustanawiają zewnętrzne granice (morskie) estuariów;
13. „wody przybrzeżne” oznaczają wody sięgające poza linię niskiego stanu wody lub morską granicę estuarium.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie aglomeracje wyposażone były w system zbierania ścieków komunalnych,
 - najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r. w odniesieniu do aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców (RLM) ponad 15 000,
 - najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do aglomeracji o RLM między 2 000 a 15 000.

W przypadku odprowadzania ścieków komunalnych do wód, do których odprowadzane są ścieki, które na mocy art. 5 uznane zostały za „obszary wrażliwe”, Państwa Członkowskie zapewniają, aby systemy zbierania zostały uruchomione, najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r., dla aglomeracji o RLM większej niż 10 000.

W przypadku gdy ustanowienie systemu zbierania nie jest uzasadnione, jako że nie przyniosłoby korzyści dla środowiska lub powodowałoby nadmierne koszty, należy zastosować pojedyncze systemy lub inne właściwe systemy zapewniające ten sam poziom ochrony środowiska.

2. Systemy zbierania, opisane w ust. 1, spełniają wymagania załącznika I.A. Wymagania te mogą być zmienione zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby ścieki komunalne przed odprowadzeniem były poddane wtórnemu oczyszczaniu lub innemu równie skutecznemu oczyszczaniu w następujących okresach:

- najpóźniej do dnia 31 grudnia 2000 r. w odniesieniu do zrzutów z aglomeracji o RLM ponad 15 000,
- najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do zrzutów z aglomeracji o RLM 10 000-15 000,
- najpóźniej do dnia 31 grudnia 2005 r. w odniesieniu do zrzutów do wód słodkich i estuariów, z aglomeracji o RLM 2 000-10 000.

2. Zrzuty ścieków komunalnych do wód położonych w strefach wysokogórskich (powyżej 1 500 m n.p.m.), gdzie trudno jest zastosować skuteczne oczyszczanie biologiczne ze względu na niskie temperatury, ścieki mogą być poddane mniej rygorystycznemu oczyszczaniu niż określone w ust. 1, pod warunkiem że szczegółowe badania wskazują, że takie zrzuty nie wpływają niekorzystnie na środowisko.

3. Zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych opisane w ust. 1 i 2 spełniają odpowiednie wymagania załącznika I.B. Wymagania te mogą być zmienione zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

4. Ładunek wyrażony równoważną liczbą mieszkańców jest określany na podstawie największego średniotygodniowego ładunku doprowadzanego do oczyszczalni w ciągu roku, z pominięciem sytuacji nadzwyczajnych, na przykład spowodowanych dużymi opadami.

Artykuł 5

1. Do celów ust. 2 Państwa Członkowskie do dnia 31 grudnia 1993 r. określają obszary wrażliwe, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w załączniku II.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, że ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania, przed odprowadzeniem do obszarów wrażliwych, poddawane są bardziej rygorystycznemu oczyszczaniu niż określone w art. 4 najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r., w odniesieniu do wszystkich zrzutów z aglomeracji o RLM wynoszącej ponad 10 000.

3. Odprowadzenia z oczyszczalni ścieków komunalnych określone w ust. 2 spełniają odpowiednie wymagania załącznika I.B. Wymagania te mogą być zmienione zgodnie z

procedurą określoną w art. 18.

4. Alternatywnie wymagania wobec poszczególnych oczyszczalni określone w ust. 2 i 3 mogą nie mieć zastosowania do obszarów wrażliwych w przypadkach gdy można wykazać, że minimalne zmniejszenie całkowitego ładunku ścieków doprowadzanych do wszystkich oczyszczalni ścieków komunalnych na tym obszarze wynosi co najmniej 75% w odniesieniu do fosforu ogólnego i co najmniej 75% w odniesieniu do azotu ogólnego.

5. Zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych położonych w odpowiednich zlewniach obszarów wrażliwych, które przyczyniają się do zanieczyszczenia tych obszarów, podlegają przepisom ust. 2-4.

W przypadkach gdy powyższe zlewnie położone są częściowo lub całkowicie w innym Państwie Członkowskim, stosuje się przepisy art. 9.

6. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wskazanie obszarów wrażliwych poddawane było przeglądom w odstępach czasu wynoszących nie więcej niż cztery lata.

7. Państwa Członkowskie zapewniają, aby obszary uznane za wrażliwe, po dokonaniu przeglądu na mocy ust. 6, spełniały podane wyżej wymagania przed upływem siedmiu lat.

8. Państwo Członkowskie nie musi wskazywać obszarów wrażliwych do celów niniejszej dyrektywy, jeśli na całym swoim obszarze wprowadziło oczyszczanie na podstawie przepisów zawartych w ust. 2-4.

Artykuł 6

1. Do dnia 31 grudnia 1993 r., do celów ust. 2, Państwa Członkowskie mogą określić obszary mniej wrażliwe, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w załączniku II.

2. Zrzuty ścieków komunalnych do wód przybrzeżnych, pochodzące z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców 10 000-150 000 oraz zrzuty do estuariów położonych na obszarach opisanych w ust. 1, pochodzące z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców 2 000-10 000, mogą być poddawane mniej rygorystycznemu oczyszczaniu niż określone w art. 4, pod warunkiem że:

- zrzuty takie poddawane są co najmniej oczyszczaniu pierwotnemu, określonego przepisami art. 2 ust. 7 zgodnie z procedurą kontrolną ustanowioną w załączniku I.D,
- wyczerpujące badania wskazują, że odprowadzenia takie nie mają niekorzystnego wpływu na środowisko.

Państwa Członkowskie dostarczają Komisji wszelkie istotne informacje dotyczące wspomnianych wyżej badań.

3. Jeśli Komisja uznaje, że warunki wymienione w ust. 2 nie są spełnione, przedstawia Radzie właściwą propozycję.

4. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wskazanie obszarów mniej wrażliwych podlegało przeglądowi w odstępach czasu nie dłuższych niż cztery lata.

5. Państwa Członkowskie zapewniają, aby obszary nie uznawane już za mniej wrażliwe, we właściwy sposób spełniały wymagania art. 4 i 5 przed upływem siedmiu lat.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie zapewniają, aby do dnia 31 grudnia 2005 r. ścieki komunalne odprowadzane do systemów zbierania przed odprowadzeniem poddawane były właściwemu oczyszczaniu, określone w art. 2 ust. 9, w odniesieniu do następujących przypadków:

- zrzuty do wód słodkich i estuariów z aglomeracji o RLM poniżej 2 000,
- zrzuty do wód przybrzeżnych z aglomeracji o RLM poniżej 10 000.

Artykuł 8

1. W wyjątkowych przypadkach, ze względu na trudności techniczne i w odniesieniu do określonych geograficznie grup mieszkańców, Państwa Członkowskie mogą zwracać się do Komisji ze specjalnymi wnioskami o przedłużenie czasu potrzebnego do zastosowania się do przepisów art. 4.

2. Wniosek taki musi być szczegółowo uzasadniony, określać napotkane trudności techniczne, a także zaproponować program działań z właściwym harmonogramem, jaki ma być przyjęty, aby osiągnąć cele niniejszej dyrektywy. Harmonogram ten włącza się do programu wykonania określonego w art. 17.

3. Zaakceptowane mogą być tylko przyczyny natury technicznej, a przedłużony okres określony w ust. 1 może być przekraczać dnia 31 grudnia 2005 r.

4. Komisja rozpatruje wniosek i podejmuje właściwe środki zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

5. W wyjątkowych okolicznościach, gdy można wykazać, że intensywniejsze oczyszczanie nie przyniesie żadnych korzyści dla środowiska, zrzuty ścieków komunalnych pochodzących z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców ponad 150 000 do obszarów mniej wrażliwych, mogą podlegać oczyszczaniu przewidzianemu w art. 6 dla odprowadzeń z aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców 10 000-150 000.

W takich okolicznościach Państwa Członkowskie przedstawiają wcześniej Komisji odpowiednią dokumentację. Komisja bada sprawę i podejmuje właściwe środki, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Artykuł 9

W przypadku, gdy wody na obszarze podlegającym jurysdykcji Państwa Członkowskiego dotkną niekorzystne skutki zrzutów ścieków komunalnych pochodzących z innego Państwa Członkowskiego, wtedy Państwo Członkowskie, którego wody zostały w ten sposób zanieczyszczone, może notyfikować odpowiednie fakty drugiemu Państwu Członkowskie mu oraz Komisji.

Aby zapewnić zgodność z przepisami niniejszej dyrektywy, zainteresowane Państwa Członkowskie organizują, gdzie sytuacja tego wymaga wraz z Komisją, współdziałanie konieczne do zidentyfikowania zrzutów ścieków zagrażających środowisku i określają działania, jakie muszą zostać podjęte u źródła w celu ochrony wód, na które odprowadzane ścieki oddziałują.

Artykuł 10

Państwa Członkowskie zapewniają, aby oczyszczalnie ścieków komunalnych budowane w celu spełnienia wymagań art. 4-7 były projektowane, budowane, eksploatowane i utrzymywane w sposób zapewniający wystarczającą wydajność w każdych normalnych warunkach klimatycznych. Przy projektowaniu oczyszczalni należy wziąć pod uwagę sezonowe zmiany ładunku.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że do dnia 31 grudnia 1993 r. zrzuty ścieków przemysłowych do systemów zbierania i oczyszczalni ścieków komunalnych są zgodne z wcześniejszymi przepisami i/lub szczególnych zezwoleń właściwych władz albo właściwego organu.
2. Regulacje i/lub szczególne zezwolenia spełniają wymagania załącznika I.C. Wymagania te mogą być zmienione zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.
3. Regulacje i szczególne zezwolenia poddawane są przeglądowi i, jeśli zajdzie taka potrzeba, dostosowywane w regularnych odstępach czasu.

Artykuł 12

1. Oczyszczone ścieki wykorzystuje się powtórnie, w każdym przypadku, gdy jest to właściwe. Drogi usuwania muszą do minimum ograniczać skutki niekorzystne dla środowiska.
2. Właściwe władze lub właściwe organy zapewniają, by zrzuty ścieków z oczyszczalni ścieków komunalnych podlegały ustanowionym wcześniej regulacjom i/lub szczególnym zezwoleniom.
3. Wcześniejsze regulacje i/lub szczególne zezwolenia dotyczące zrzutów z oczyszczalni ścieków komunalnych, wydane wcześniej na podstawie ust. 2, na terenie aglomeracji o równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej 2 000-10 000 w przypadku zrzutów do wód słodkich i estuariów, oraz równoważnej liczbie mieszkańców wynoszącej powyżej 10 000 w odniesieniu do wszelkich zrzutów, określają wymagane warunki w celu spełnienia odpowiednich wymagań załącznika I.B. Wymagania te mogą być zmieniane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że do dnia 31 grudnia 2000 r. ulegające biodegradacji ścieki przemysłowe z zakładów należących do pewnych sektorów przemysłu wymienionych w załączniku III, które nie dochodzą do oczyszczalni ścieków komunalnych

przed odprowadzeniem do odpowiednich wód, spełniają warunki określone we wcześniejszych regulacjach i/lub szczególnych zezwoleniach udzielonych wcześniej przez właściwe władze lub właściwe organy, w odniesieniu do wszystkich zrzutów z zakładów przewidzianych dla równoważnej liczby mieszkańców wynoszącej 4 000 lub więcej.

2. Do dnia 31 grudnia 1993 r. właściwe władze lub właściwe organy w każdym Państwie Członkowskim ustalają odpowiednie wymagania dla charakteru danego przemysłu w zakresie odprowadzania takich ścieków.

3. Do dnia 31 grudnia 1994 r. Komisja dokonuje porównania wymagań w poszczególnych Państwach Członkowskich. Wyniki publikuje w postaci sprawozdania, a w razie potrzeby, Komisja przedstawia właściwą propozycję.

Artykuł 14

1. Osad powstający w wyniku procesu oczyszczania ścieków jest ponownie wykorzystywany w każdym przypadku, gdy jest to właściwe. Drogi usuwania ograniczają do minimum skutki niekorzystnego wpływu na środowisko.

2. Właściwe władze lub właściwe organy zapewniają, że przed dniem 31 grudnia 1998 r. odprowadzanie osadu z oczyszczalni ścieków komunalnych podporządkowane jest ogólnym zasadom, rejestracji albo zezwoleniom.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że do dnia 31 grudnia 1998 r. odprowadzanie osadu do wód powierzchniowych przez zrzuty ze statków, rurociągów albo innymi sposobami, jest stopniowo eliminowane.

4. Do chwili zniesienia zrzutów osadów sposobami wymienionymi w ust. 3, Państwa Członkowskie zapewniają, aby całkowite ilości materiałów toksycznych, trwałych lub podlegających bioakumulacji zawartych w osadzie odprowadzanym do wód powierzchniowych podlegały obowiązkowi uzyskania zezwolenia i były stopniowo redukowane.

Artykuł 15

1. Właściwe władze lub właściwe organy monitorują:

- zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych w celu zweryfikowania zgodności z wymaganiami załącznika I.B, zgodnie z procedurami kontrolnymi ustanowionymi w załączniku I.D.
- ilości i skład osadów odprowadzanych do wód powierzchniowych.

2. Właściwe władze lub właściwe organy monitorują wody, do których odprowadzane są ścieki z oczyszczalni ścieków komunalnych i dokonywane zrzuty bezpośrednio opisane w art. 13, w przypadkach oczekiwanego znaczącego wpływu na stan środowiska.

3. W przypadku zrzutów, z zastrzeżeniem przepisów art. 6, i odprowadzania osadu do wód powierzchniowych, Państwa Członkowskie monitorują i wykonują wszystkie odpowiednie badania weryfikujące czy zrzut lub odprowadzanie nie wpływa niekorzystnie na środowisko.

4. Informacje zebrane przez właściwe władze lub właściwe organy, zgodnie z ust. 1, 2 i 3, Państwo Członkowskie zachowuje i udostępnia Komisji przed upływem sześciu miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

5. Wytyczne dotyczące monitorowania określonego w ust. 1, 2 i 3, mogą być formułowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18.

Artykuł 16

Bez uszczerbku dla wprowadzenia w życie przepisów dyrektywy Rady 90/313/EWG z dnia 7 czerwca 1990 r. w sprawie swobody dostępu do informacji o środowisku⁵, Państwa Członkowskie zapewniają, aby co dwa lata właściwe władze lub właściwe organy publikowały sprawozdania dotyczące sytuacji w dziedzinie usuwania ścieków komunalnych i osadów na ich obszarach. Państwa Członkowskie przekazują Komisji te sprawozdania natychmiast po ich opublikowaniu.

Artykuł 17

1. Do dnia 31 grudnia 1993 r. Państwa Członkowskie ustanawiają program wykonania niniejszej dyrektywy.

2. Do dnia 30 czerwca 1994 r. Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje o programie.

3. W razie konieczności Państwa Członkowskie przekazują Komisji co dwa lata, do dnia 30 czerwca, aktualizację informacji określonych w ust. 2.

4. Metody i formy przyjmowane w sprawozdaniach dotyczących programów poszczególnych państw ustalane są zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 18. Wszelkie zmiany przyjmowane są zgodnie z tą samą procedurą.

5. Komisja co dwa lata dokonuje przeglądu i oceny informacji otrzymanych zgodnie z ust. 2 i 3, oraz publikuje sprawozdanie na ten temat.

Artykuł 18

1. Komisja wspierana jest przez komitet składający się z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

2. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, które należy podjąć. Komitet dostarcza opinię na temat tego projektu w terminie określonym przez przewodniczącego w zależności od pilności sprawy. Opinia jest przyjmowana większością głosów ustanowioną w art. 148 ust. 2 Traktatu, w przypadkach decyzji, które Rada przyjmuje na wniosek Komisji. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich ważone są zgodnie z przepisami tego artykułu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. a) Komisja przyjmuje przewidziane środki, jeżeli są one zgodne z opinią komitetu.

⁵ Dz.U. nr L 158 z 23.6.1990, str. 56.

- b) Jeżeli przewidziane środki nie są zgodne z opinią komitetu lub w przypadku braku opinii, Komisja bezzwłocznie przedkłada Radzie wniosek w sprawie środków jakie powinny zostać podjęte. Rada stanowi kwalifikowaną większością głosów.

Jeśli po upływie trzech miesięcy od daty przekazania proponowanych środków Radzie, Rada nie stanowi, środki te przyjmuje Komisja, z wyjątkiem przypadków kiedy Rada sprzeciwiła się proponowanym środkom stanowiąc zwykłą większością głosów.

Artykuł 19

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 30 czerwca 1992 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.
2. Wspomniane środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.
3. Państwa Członkowskie prześlą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą/

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 maja 1991 r.

W imieniu Rady

R. STEICHEN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WYMAGANIA DOTYCZĄCE ŚCIEKÓW KOMUNALNYCH

A. Systemy zbierania⁶

Systemy zbierania uwzględniają wymagania związane z oczyszczaniem ścieków.

Projektowanie, budowę i utrzymanie systemów zbierania przeprowadza się zgodnie z najlepszą wiedzą techniczną, bez powodowania nadmiernych kosztów, szczególnie dotyczące:

- objętości i charakterystyki ścieków,
- zapobiegania przeciekom,
- ograniczenia zanieczyszczenia wód, do których odprowadzane są ścieki, powodowanego przez przelewy wód burzowych.

B. Zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych do wód, do których odprowadzane są ścieki⁶

1. Oczyszczalnie ścieków komunalnych są tak zaprojektowane lub zmodernizowane, aby reprezentatywne próbki dopływających ścieków i ścieków oczyszczonych można było uzyskiwać przed zrzutem do wód, do których odprowadzane są ścieki.
2. Zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych poddane oczyszczaniu zgodnie z art. 4 i 5 spełniają wymagania podane w tabeli 1.
3. Zrzuty z oczyszczalni ścieków komunalnych do obszarów wrażliwych, które podlegają eutrofizacji zgodnie z załącznikiem II.A lit. a), spełniają dodatkowe wymagania podane w tabeli 2 niniejszego załącznika.
4. Wymagania bardziej rygorystyczne niż podane w tabeli 1 i/lub tabeli 2 stosuje się, w przypadku gdy jest to wymagane dla spełnienia przez wody, do których odprowadzane są ścieki, wymagań innych dyrektyw.
5. Punkty odprowadzania ścieków komunalnych wybierane są w taki sposób, żeby w miarę możliwości do minimum ograniczały wpływ na wody, do których odprowadzane są ścieki.

C. Ścieki przemysłowe

⁶ Uwzględniając, że w praktyce nie jest możliwe budowanie systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni w taki sposób, żeby wszystkie ścieki były poddawane oczyszczaniu, na przykład podczas obfitych opadów deszczu, Państwa Członkowskie zdecydowały o środkach lub metodach ograniczających zanieczyszczenia związane z przelewem wód burzowych. Środki te mogą uwzględniać szybkie, intensywne rozcieńczanie lub dobór odpowiedniego przepływu przy suchej pogodzie albo ustalenie pewnej dopuszczalnej liczby przelewów rocznie.

Ścieki przemysłowe wprowadzane do systemów zbierania i odprowadzane do oczyszczalni ścieków komunalnych poddaje się wstępnemu oczyszczaniu, jakie wymagane jest w celu:

- ochrony zdrowia pracowników zatrudnionych przy eksploatacji systemów zbierania i oczyszczalni,
- zapewnienia, aby systemy zbierania, oczyszczalnie ścieków i urządzenia towarzyszące nie zostały uszkodzone,
- zapewnienia, aby działanie oczyszczalni ścieków komunalnych i oczyszczanie osadu nie było utrudnione,
- zapewnienia, aby zrzuty z oczyszczalni nie wpływały niekorzystnie na środowisko, a wodom, do których odprowadzane są ścieki, nie utrudniały spełnienia ich roli zgodnie z innymi dyrektywami wspólnotowymi,
- zapewnienia, aby osad mógł być usuwany ze względu na bezpieczeństwo w sposób właściwy dla środowiska i jego ochrony.

D. Metody referencyjne monitorowania i oceny wyników

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby stosowana była metoda monitorowania, odpowiadająca co najmniej poziomowi wymagań opisanemu poniżej.

Metody alternatywne wobec podanych w ust. 2-4 mogą być stosowane wówczas, gdy można wykazać, że dają równoważne wyniki.

Państwa Członkowskie dostarczają Komisji wszelkie istotne informacje dotyczące stosowanej metody. Jeśli Komisja uzna, że warunki ustalone w ust. 2-4 nie zostały spełnione, przedstawia właściwą propozycję Radzie.

2. Próbkę proporcjonalną do przepływu lub próbki pobierane w określonych 24-godzinnych odstępach czasu pobierane są w tym samym, dokładnie określonym punkcie wylotu, a w miarę potrzeby u wlotu do oczyszczalni, w celu monitorowania zgodności z wymaganiami dla odprowadzanych ścieków ustanowionymi w niniejszej dyrektywie.

Stosuje się międzynarodowe zasady dobrych praktyk laboratoryjnych mające na celu ograniczenie do minimum rozkładu zanieczyszczeń w próbkach w czasie między ich pobraniem i analizą.

3. Minimalna liczba próbek w ciągu roku ustalona jest odpowiednio do wielkości oczyszczalni, a próbki pobierane są w regularnych odstępach czasu, dla równoważnej liczby mieszkańców:
 - RLM od 2 000 do 9 999 – 12 próbek podczas pierwszego roku i po 4 próbki w następnych latach, jeśli można wykazać, że wody w ciągu pierwszego roku spełniały przepisy dyrektywy; jeśli jedna

próbka na cztery nie spełnia tego warunku, w następnym roku musi być pobrane 12 próbek,

- RLM 10 000-49 999: 12 próbek,
 - RLM 50 000 i więcej: 24 próbki.
4. Ścieki oczyszczone mogą być uznane za zgodne z danymi wskaźnikami, jeśli dla każdego odpowiedniego wskaźnika rozpatrywanego indywidualnie, próbki wody wskazują, że są one zgodne z odpowiednią wartością wskaźnika w sposób następujący:
- a) dla wskaźników określonych w tabeli 1 i w art. 2 ust. 7 maksymalna liczba próbek, które mogą nie spełniać wymagań wyrażonych stężeniem i/lub stopniem redukcji, określona jest w tabeli 3.
 - b) dla wyrażonych stężeniem wskaźników w tabeli 1, niespełniające wymagań próbki pobrane w normalnych warunkach działalności nie mogą mieć większego odchylenia od wartości wskaźnika niż 100%. Dla wartości wskaźnika odnoszącego się do zawiesin ogólnych można przyjąć odchylenia do 150%.
 - c) dla wskaźników określonych w tabeli 2, średnia roczna z próbek dla każdego wskaźnika musi zgadzać się z odpowiednimi wielkościami.
5. Wartości skrajne dotyczące jakości wody nie są brane pod uwagę, jeśli są wynikiem sytuacji nadzwyczajnych, np. spowodowanych przez ulewne deszcze.

Tabela 1. Wymagania dotyczące ścieków komunalnych odprowadzanych z oczyszczalni, z zastrzeżeniem przepisów art. 3 i 4 niniejszej dyrektywy. W charakterze wymagań stosuje się bądź wielkości stężenia, bądź stopień redukcji.

Nazwa wskaźnika	Stężenie	Minimalny procent redukcji ¹	Metoda porównawcza pomiaru
Biochemiczne zapotrzebowanie na tlen (BZT ₅ przy 20 °C), bez nityfikacji ²	25 mg/l O ₂	70-90 40, na mocy art. 4 ust. 2	Homogenizowana, nieprzefiltrowana, niedekantowana próbka. Oznaczenie tlenu rozpuszczonego przed i po pięciodniowej inkubacji przy 20 °C ± 1 °C w całkowitej ciemności. Dodatek inhibitora nityfikacji.
Chemiczne zapotrzebowanie tlenu (ChZT)	125 mg/l O ₂	75	homogenizowana, nieprzefiltrowana, niedekantowana próbka. Dwuchromian potasu
Zawiesiny ogólne	35 mg/l ³ 35, na mocy art. 4 ust. 2 (więcej niż 10 000 RLM) 60, na mocy art. 4 ust. 2 (2 000-10 000 RLM)	900 ³ 90, na mocy art. 4 ust. 2 (więcej niż 10 000 RLM) 70, na mocy art. 4 ust. 2 (2 000-10 000 RLM)	- Filtrowanie reprezentatywnej próbki przez 0,45 mm sącdek membranowy. Suszenie w 105°C i ważenie. - Wirowanie reprezentatywnej próbki (przez co najmniej 5 min. ze średnim przyspieszeniem 2 800 do 3 200 g). Suszenie w 105°C i ważenie.

¹ Redukcja w stosunku do ładunku ścieków dopływających.

² Wskaźnik ten może zostać zastąpiony innym: ogólnym węglem organicznym (OWO) lub ogólnym zapotrzebowaniem tlenu (OZT), jeśli można określić relację pomiędzy BZT₅ i wskaźnikiem zastępczym.

³ Ten wymóg jest fakultatywny.

Analizy dotyczące odprowadzanie ścieków ze stawów w których są one przetrzymywane przeprowadza się na próbkach filtrowanych, jednak stężenie zawiesin ogólnych w próbkach niefiltrowanych nie może przekraczać 150 mg/l.

Tabela 2. Wymagania wobec ścieków komunalnych odprowadzanych z oczyszczalni do obszarów wrażliwych podlegających eutrofizacji, wymienionych w załączniku I A lit a). Można stosować jeden lub oba wskaźniki w zależności od warunków miejscowych. W charakterze wymagań stosuje się bądź wielkości stężeń, bądź stopień redukcji.

Nazwa wskaźnika	Stężenie	Minimalny procent redukcji ¹	Metoda porównawcza pomiaru
Fosfor ogólny	2 mg/l P. (10 000-100 000 RLM)	80	Spektrofotometria absorpcji molekularnej
Azot ogólny ²	1 mg/l P. (więcej niż 100 000 RLM)		
	15 mg/l N (10 000-100 000 RLM)	70-80	Spektrofotometria absorpcji molekularnej
	10 mg/l N (więcej niż 100 000 RLM) ³		

¹Redukcja w stosunku do ładunku ścieków dopływających.

² Azot ogólny oznacza sumę azotu ogólnego oznaczanego metodą Kjeldahla (azot organiczny N+NH₃), azotu azotanowego (NO₃) i azotu azotynowego (NO₂).

³ Alternatywnie, średnia dobowa nie może przekroczyć 20 mg/l N. Wymaganie to odnosi się do temperatury wody wynoszącej 12°C lub więcej w czasie eksploatacji komory biologicznej oczyszczalni. W zastępstwie warunku odnoszącego się do temperatury możliwe jest stosowanie ograniczonego czasu eksploatacji, co uwzględnia miejscowe warunki klimatyczne. Alternatywa ta stosuje się jedynie w przypadkach, kiedy można wykazać, że spełniony został ust. 1 załącznika I.D.

Tabela 3

Liczba próbek pobrana w każdym roku	Maksymalna dopuszczalna liczba próbek nie spełniających wymagań
4-7	1
8-16	2
17-28	3
29-40	4
41-53	5
54-67	6
68-81	7
82-95	8
96-110	9
111-125	10
126-140	11
141-155	12
156-171	13
172-187	14
188-203	15
204-219	16
220-235	17
236-251	18
252-268	19
269-284	20
285-300	21

Liczba próbek pobrana w każdym roku	Maksymalna dopuszczalna liczba próbek nie spełniających wymagań
301-317	22
318-334	23
335-350	24
351-365	25

ZAŁĄCZNIK II

KRYTERIA WYZNACZANIA OBSZARÓW WRAŻLIWYCH I MNIEJ WRAŻLIWYCH

A. Obszary wrażliwe

Zbiornik wodny musi zostać określony jako obszar wrażliwy, jeśli należy do jednej z poniższych grup:

- a) naturalne jeziora słodkowodne i inne zbiorniki wód słodkich, estuaria i wody przybrzeżne, co do których stwierdzono, że są eutroficzne, lub które mogą stać się eutroficzne w bliskiej przyszłości, jeśli nie zostaną podjęte działania ochronne.

Przy ustalaniu substancji odżywczych, których zawartość ma być ograniczona przez bardziej rygorystyczne oczyszczanie, można brać pod uwagę następujące elementy:

- (i) jeziora i strumienie wpadające do jezior, zbiorników wodnych lub zamkniętych zatok, co do których stwierdzono, że wykazują niewielki stopień wymiany wód i może mieć miejsce akumulacja. Na takich obszarach należy wprowadzić usuwanie fosforu, chyba że można wykazać, że usunięcie fosforu nie będzie wywierać wpływu na poziom eutrofizacji. W przypadkach gdy dokonuje się zrzutów z dużych aglomeracji, można również rozważać usuwanie azotu;
 - (ii) estuaria, zatoki i inne wody przybrzeżne, co do których stwierdzono, że mają niewielki stopień wymiany wód lub odbierają duże ilości substancji odżywczych. Zrzuty ścieków z małych aglomeracji mają zazwyczaj mniejsze znaczenie na takich obszarach, ale należy wprowadzić usuwanie fosforu i/lub azotu dla dużych aglomeracji, chyba że można wykazać, że usuwanie tych substancji nie będzie miało wpływu na poziom eutrofizacji;
- b) słodkie wody powierzchniowe, przeznaczone do pozyskiwania wody pitnej, która mogłaby zawierać więcej azotanów niż wynosi ich stężenie określone w odpowiednich przepisach dyrektywy Rady 75/440/EWG z dnia 16 czerwca 1975 r. dotyczącej wymaganej jakości wód powierzchniowych przeznaczonych do pozyskiwania wody pitnej w Państwach Członkowskich⁷, jeżeli nie jest planowane podjęcie żadnych przedsięwzięć ochronnych;
 - c) obszary, na których oczyszczanie dokładniejsze niż określone w art. 4 niniejszej dyrektywy jest konieczne do spełnienia wymagań innych dyrektyw Rady.

B. Obszary mniej wrażliwe

Morskie zbiorniki wodne lub obszar morski mogą zostać określone jako obszar mniej wrażliwy, jeśli odprowadzanie ścieków nie wpływa niekorzystnie na środowisko pod względem warunków morfologicznych, hydrologicznych lub szczególnych warunków

⁷ Dz.U. nr L 194 z 25.7.1975, str. 26 zmieniona dyrektywą 79/869/EWG (Dz.U. nr L 271 z 29.10.1979, str. 44)

hydraulicznych panujących na tym terenie.

Przy wskazywaniu obszarów mniej wrażliwych Państwa Członkowskie biorą pod uwagę ryzyko przemieszczenia odprowadzonego ładunku ścieków do sąsiadujących obszarów, gdzie może on wywołać niekorzystne skutki w środowisku. Państwa Członkowskie uznają istnienie obszarów wrażliwych poza zasięgiem swojej jurysdykcji.

Przy wskazywaniu obszarów mniej wrażliwych bierze się pod uwagę następujące elementy:

otwarte zatoki, estuaria i inne wody przybrzeżne z dużym stopniem wymiany wód, nie podlegające eutrofizacji lub nie zagrożone niedotlenieniem, co do których uważa się, że jest mało prawdopodobne, żeby stały się eutroficzne lub wykazały się niedotlenieniem spowodowanym odprowadzaniem ścieków komunalnych.

ZAŁĄCZNIK III

SEKTORY PRZEMYSŁU

1. Przemysł mleczarski
2. Przetwórstwo owoców i warzyw
3. Produkcja i butelkowanie napojów bezalkoholowych
4. Przetwórstwo ziemniaków
5. Przemysł mięsny
6. Browary
7. Produkcja alkoholu i napojów alkoholowych
8. Wytwarzanie pasz zwierzęcych z produktów roślinnych
9. Wytwarzanie żelatyny i klejów ze skór i kości zwierzęcych
10. Słodownie
11. Przemysł rybny.